

13 Ιουνίου, 1990

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
1. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,
2. ΥΠΟΥΡΓ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 433/89).

Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Διορισμοί / Προαγωγές — Καθορισμός κενών θέσεων κατά ειδικότητα — Η περίπτωση του Άρθρου 35Γ του Ν. 65/87 ως τροποποιήθηκε με το Άρθρο 2 του Ν. 162/87 — Το Άρθρο σε πλήρη αρμονία με την όλη εκπαιδευτική νομοθεσία και το Σύνταγμα — Ερμηνεία — Συνέπειες.

5

Αίτηση Ακυρώσεως — Έννομο συμφέρον — Έλλειψη — Αυτεπάγγελτη εξέταση — Έλλειψή του στο πρόσωπο υποψηφίου για την πλήρωση θέσης στην εκπαιδευτική υπηρεσία λόγω της κατανομής σε ειδικότητες κατά θέση.

10

Οι αιτητές προσέφυγαν κατά του αποκλεισμού της υποψηφιότητάς τους ως Βοηθού Διευθυντή Τεχνικής Εκπαίδευσης ο οποίος επήλθε ενόψει του ότι η διαδικασία αφορούσε κενή θέση άλλης ειδικότητας από αυτή των αιτητών.

15

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας ως απαράδεκτη την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

Στην **Κοτσώνη ν. Δημοκρατίας** ο Δικαστής κ. Σαββίδης εξετάζοντας τον ισχυρισμό πως η κατανομή των θέσεων κατά ειδικότητα από τον Υπουργό Παιδείας είναι παράνομη, είτε πως ο ισχυρισμός αυτός δεν ευσταθεί γιατί η εξουσία για τέτοια κατανομή παρέχεται στην αρμόδια Αρχή από το Νόμο. Το Δικαστήριο συμφώνησε με τη θέση αυτή και πρόσθεσε πως οι πρόνοιες αυτού του Νόμου βρίσκο-

20

25

νται σε αρμονία με τους Περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμους του 1969-88 και με το Σύνταγμα.

5 Η νομοθετική εξουσία με το Άρθρο 35Γ εξουσιοδότησε την αρμόδια Αρχή να κατανέμει θέσεις στις διάφορες ειδικότητες για πλήρωση θέσεων Βοηθών Διευθυντών ανάλογα με τις ανάγκες της υπηρεσίας και μια τέτοια εξουσία του Υπουργού Παιδείας δεν επεμβαίνει με οποιοδήποτε τρόπο στα σχέδια υπηρεσίας για τη θέση, τα
10 οποία παραμένουν αναλλοίωτα για τους υποψηφίους της ειδικότητας που καθορίζεται ανάλογα με τις ανάγκες της υπηρεσίας. Ο καθορισμός ειδικότητας συναρτάται με τις ανάγκες της υπηρεσίας και όχι με τα προσόντα της θέσης. Εξάλλου τα σχέδια υπηρεσίας είναι κανονιστική δευτερογενής νομοθετική πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου που γίνεται κατ' εξουσιοδότηση και για σκοπούς εφαρμογής Νόμου. Επομένως και στις δύο περιπτώσεις το δικαίωμα δίδεται από τη νομοθετική εξουσία στη δικαιοδοσία της οποίας εμπίπτει η δημιουργία θέσεων και ο καθορισμός των προσόντων.

20 Έχοντας καταλήξει στην πιο πάνω θέση, το Δικαστήριο οδηγήθηκε στο συμπέρασμα πως ο αιτητής μια και δεν είχε την ειδικότητα που καθόρισε η Αρμόδια Αρχή, δεν έχει έννομο συμφέρον να προσβάλει την υπό κρίση πράξη, ούτε και να αμφισβητήσει την εγκυρότητά της, δεδομένου ότι οι υποψηφιότητά του δεν ήταν ποτέ έγκυρη λόγω του ότι δεν κατείχε την ειδικότητα στα Δομικά.

25

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

30

Lambrou v. Republic (1970) 3 C.L.R. 75,

Πολυδώρου και Άλλος ν. Επιτροπής Σιτηρών Κύπρου και Άλλου, (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2440,

35

Κάτσουρας ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1728,

Κοτσώνη ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 648,

40

Pankyprios Syntechnia Dimosion Ypallilon and Others v. Republic (1978) 3 C.L.R. 27,

President of the Republic v. House of Representatives (1986) 3(B) C.L.R. 1159,

Republic v. Christoudia and Another (1988) 3(C) C.L.R. 2622.

President of the Republic v. House of Representatives (1985) 3(C) C.L.R. 2127.

5

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας να προάξει το ενδιαφερόμενο πρόσωπο στη θέση Βοηθού Διευθυντή Τεχνικής Εκπαίδευσης αντί των αιτητών.

10

A. Σ. Αγγελίδης, για τους Αιτητές.

E. Λοιζίδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

15

Cur. adv. vult.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Με την προσφυγή αυτή οι αιτητές ζητούν τις πιο κάτω θεραπείες:

20

"1. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση του καθ' ου η αίτηση 2 να μη συμπεριλάβει τους αιτητές στον κατάλογο των υποψηφίων και/ή η παράλειψή του να απαντήσει ή να εξετάσει τες νόμιμες και δίκαιες ενστάσεις τους είναι άκυρη και χωρίς νομικό αποτέλεσμα κάθε δε πράξη διορισμού ή προαγωγής που θα επακολουθήσει εκ μέρους της Ε.Ε.Υ. που στηρίχτηκε στον κατάλογο τούτο θα πρέπει να συνακρωθεί και/ή να κριθεί άκυρη.

25

2. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η άρνηση και/ή παράλειψη της Ε.Ε.Υ. να μεταχειριστεί τους αιτητές σαν καθόλα προσόντούχους υποψηφίους και να τους υποβάλει η ίδια σε σύγκριση βάσει αξίας, προσόντων και αρχαιότητας και/ή να τους καλέσει ενώπιον της σε συνέντευξη είναι άκυρη και κάθε τι που παραλήφθηκε θα πρέπει να διενεργηθεί.

30
35

3. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση της Ε.Ε.Υ. να μην αποδεκτεί την ένσταση των αιτητών κατά της μη συμπερίληψης τους στο πίνακα που ετοιμάστηκε από τον καθ' ου η αίτηση Νο.2 και/ή από την Συμβουλευτική Επιτροπή του, είναι άκυρη και χωρίς νομικό αποτέλεσμα.

40

4. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η όλη διαδικασία καθορισμού της ειδικότητας της κενής θέσης στα Δομικά από τους καθ' ων

η αίτηση Νο. 2 είναι αντίθετη στο Σύνταγμα, στα κτημένα δικαιώματα και τες Νομολογιακές αρχές.

5 5. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση της Ε.Ε.Υ. να προ-
άξει το ενδιαφ. πρόσωπο Ανδρέα Σωκράτους στην θέση Βοη-
θού Διευθυντή Τεχνικής Εκπαίδευσης αντί και/ή στη θέση των
αιτητών είναι άκυρη, παράνομη και χωρίς νομικό αποτέλεσμα.

10 6. Έξοδα."

Οι αιτητές είναι εκπαιδευτικοί Ξυλουργικής στην Τεχνική Εκ-
παίδευση.

15 Κατά τη σχολική χρονιά 1988-89 κενώθηκαν δυο θέσεις Βοη-
θών Διευθυντών στην Τεχνική Εκπαίδευση. Η μια ήταν της ει-
δικότητας Μηχανολογίας/Μηχανικής Αυτοκινήτων και η άλλη
της Ξυλουργικής.

20 Ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Παιδείας με επιστολή
του προς την Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (ΕΕΥ) με αρ.
359/68/5 και ημερ. 6/3/89, διαβίβασε έγκριση για πλήρωση των
δυο κενών θέσεων από τις οποίες η μια κατανεμήθηκε από την
Αρμόδια Αρχή με βάση τις ανάγκες της Τεχνικής Εκπαίδευσης
25 σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 35Γ του Νόμου 65/87 στην
ειδικότητα των Δομικών (παράρτημα Α). Η θέση αυτή είναι θέ-
ση πρώτου διορισμού και προαγωγής.

30 Στις 7.3.89 η ΕΕΥ προκήρυξε τη θέση (παράρτημα Β) με δημο-
σίευση στις 10.3.89 στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας.

35 Για τη θέση υποβλήθηκαν αιτήσεις από έξι εκπαιδευτικούς
των Δομικών στην Τεχνική Εκπαίδευση, μια από μη εκπαιδευτι-
κό και δυο από εκπαιδευτικούς Ξυλουργικής στην Τεχνική Εκ-
παίδευση, από τους οποίους ο ένας είναι ο αιτητής 1 Ιωάννης
Ιωάννου (ο αιτητής) και κάποιος άλλος που δεν περιλαμβάνεται
μεταξύ των αιτητών στην προσφυγή αυτή.

40 Οι αιτητές αρ. 2-10 δεν υπόβαλαν αίτηση για διορισμό και συνε-
πώς δεν νομιμοποιούνται να καταχωρήσουν την παρούσα προσφυ-
γή η οποία και θα απορριφθεί όσον αφορά τους αιτητές αυτούς.

Μετά την καταχώρηση των αιτήσεων ακολουθήθηκε η διαδι-
κασία που προβλέπεται από το άρθρο 35B(1) των Περί Δημόσιας
Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων 1969-1988 και η Συμβουλευτι-

κή Επιτροπή κατάρτισε κατάλογο από τρεις από τους επτά υποψηφίους και τους πρότεινε για προαγωγή. Οι τρεις υποψήφιοι ήταν της ειδικότητας Δομικών. Ο αιτητής της Ξυλουργικής δεν περιλήφθηκε στον κατάλογο λόγω της κατανομής που έγινε από την Αρμόδια Αρχή.

5

Ο αιτητής υπόβαλε ένσταση και ισχυρίστηκε πως η κατανομή της κενής θέσης Βοηθού Διευθυντή στην ειδικότητα των Δομικών ήταν παράνομη και αναιτιολόγητη και έπρεπε να δοθεί στην ειδικότητα της Ξυλουργικής/Επιπλοποιίας. Η ΕΕΥ απόρριψε την ένσταση γιατί σύμφωνα με το άρθρο 35Γ(2) του Νόμου 65/87, ο καθορισμός και η κατανομή των θέσεων στις διάφορες ειδικότητες γίνονται από την Αρμόδια Αρχή κατά τον χρόνο που υποβάλλεται πρόταση για πλήρωση των θέσεων ανάλογα με τις ανάγκες της Υπηρεσίας και στην προκειμένη περίπτωση έγινε κατανομή για την ειδικότητα των Δομικών.

10

15

Ακολούθως η ΕΕΥ κατάρτισε τον τελικό κατάλογο υποψηφίων. Υποψήφιοι ήταν οι τρεις που σύστησε η Συμβουλευτική Επιτροπή, οι οποίοι κλήθηκαν σε προσωπική συνέντευξη στις 11.5.89 (παραρτήματα Δ και Ε) στην οποία παρευρέθηκε και ο Διευθυντής Τεχνικής Εκπαίδευσης κ. Παναγιώτης Μιχαήλ, ο οποίος εξέφρασε κρίσεις για τους υποψηφίους.

20

Στις 12.5.89 η ΕΕΥ αποφάσισε να προσφέρει προαγωγή στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Τεχνικής Εκπαίδευσης (για τα Δομικά) από 1.9.1980 στον κ. Ανδρέα Σωκράτους που συγκέντρωσε τις περισσότερες μονάδες.

25

Ο δικηγόρος του αιτητή με τη γραπτή του αγόρευση ανέφερε πως στο άρθρο 2 του Νόμου 10/69, όπως τροποποιήθηκε, ο όρος "ειδικότητα" δεν ερμηνεύεται και πως η "ειδικότητα" σαν λόγος κατανομής των κενών θέσεων και σαν λόγος διορισμού ή προαγωγής στις κενές θέσεις πρώτου διορισμού και προαγωγής υπάρχει βάσει του άρθρου 35Γ, μόνο για τις θέσεις Βοηθού Διευθυντή και χωρίς να προβλεφθεί "ειδικότητα" στο σχέδιο υπηρεσίας σαν προσόν ή σαν μορφή εκπλήρωσης των καθηκόντων της θέσης. Με αυτόν τον τρόπο, είπε, έχουμε διά του άρθρου 35Γ(2) παραχώρηση μιας εξουσίας στην Αρμόδια Αρχή που ρυθμίζει δεσμευτικά τη διακριτική εξουσία της ΕΕΥ και που δεν μπορεί να επιλέξει από το σύνολο των υποψηφίων (ανεξαρτήτως ειδικότητας) τους πραγματικά καλύτερους αλλά μόνο από αυτούς που αφορά η ειδικότητα. Παράλληλα η εξουσία αυτή δεσμεύει κανονιστικά την προς διεκδίκηση προαγωγής αξίωση ενός υποψηφίου, ο οποίος μπορεί να έχει πολύ ψη-

30

35

40

λή αξία, προσόντα και αρχαιότητα, έναντι πολλών άλλων που προ-
 5 άγονται, γιατί ανήκουν σε άλλη "ειδικότητα" που κατανεμήθηκε η
 κενή θέση. Έτσι ανατρέπεται το ίσο μέτρο κρίσεως. Τέτοια δεσμευ-
 τική κανονιστική εξουσία στην Αρμόδια Αρχή δεν επιτρέπει, είτε,
 10 ούτε η λογική ούτε το Σύνταγμα. Επίσης, ο κ. Αγγελίδης παραπο-
 νείται για ελλιπή έρευνα από μέρους της ΕΕΥ ως προς τις πραγ-
 ματικές ανάγκες της υπηρεσίας, η οποία και ενέργησε δέσμη κατ'
 εντολήν της Αρμόδιας Αρχής. Ακόμα εισηγείται πως υπάρχει έλλει-
 ψη αιτιολογίας ως προς τους λόγους που οδήγησαν την Αρμόδια
 15 Αρχή να καθορίσει την ειδικότητα που καθόρισε. Η γενική, αόριστη
 και νεφελώδης επίκληση, είτε, των "αναγκών" της υπηρεσίας αποτε-
 λεί απλή επανάληψη όρου του Νόμου και δεν αποτελεί αιτιολογία.
 Προς υποστήριξη της εισήγησης του αναφέρθηκε στις υποθέσεις
Lambrou v. Republic (1970) 3 C.L.R. 75, σελ.79-80, **Χρ. Πολυδώρου**
 20 **και Άλλος v. Επιτροπής Σιτηρών Κύπρου και Άλλου** (1989) 3(Δ)
 Α.Α.Δ. 2440, **Κάτσορα v. Δημοκρατίας** (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1728 και
 στα Πορίσματα της Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας
 1929-59 στη σελ. 186, παρ. Γ, που αφορά την "Επανάληψη Διατά-
 ξεων Νόμου". Ακόμα ισχυρίστηκε πως η Αρμόδια Αρχή δεν μπορεί
 25 να καθορίζει κατά το δοκούν την ειδικότητα γιατί είναι ως εάν να
 μεταβάλλει από μόνη της δευτερογενή νομοθεσία του Υπουργικού
 Συμβουλίου, δηλαδή το σχέδιο υπηρεσίας, πράγμα ανεπίτρεπτο από
 το Σύνταγμα.

30 Η δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση αντέκρουσε τους λόγους
 ακυρώσεως που εγείρει ο δικηγόρος του αιτητή, αναφέροντας πως
 η κατανομή της κενής θέσης στα Δομικά έγινε ορθά και νόμιμα
 σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 35Γ του Νόμου 65/87 όπως
 35 τροποποιήθηκε από το άρθρο 2 του Νόμου 162/87 και αναφέρθη-
 κε στην προσφυγή **Θέλμας Κοτσώνη v. Δημοκρατίας** (1990) 3
 Α.Α.Δ. 648. Το άρθρο 35Γ του Περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπη-
 ρεσίας (Τροποποιητικού) Νόμου του 1987 (Νόμος 65/87), όπως
 τροποποιήθηκε από το άρθρο 2 του Νόμου 162/87, αναφέρει τα
 ακόλουθα:

40 "35Γ.-(1) Οι προαγωγές στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων
 Μέσης Γενικής Εκπαίδευσης και Τεχνικής Εκπαίδευσης θα γί-
 νονται κατά ειδικότητα με βάση την αξία, τα προσόντα και την
 αρχαιότητα των υποψηφίων κάθε ειδικότητας, σύμφωνα με τις
 διατάξεις των άρθρων 35, 35Α και 35Β του Νόμου αυτού.

(2) Η κατανομή των θέσεων στις διάφορες ειδικότητες όπως
 επίσης και ο καθορισμός των ειδικοτήτων θα γίνεται από την
 Αρμόδια αρχή κατά το χρόνο που υποβάλλεται η πρόταση για

πλήρωση των θέσεων, ανάλογα με τις ανάγκες της υπηρεσίας."

Στην **Κοτσώνη ν. Δημοκρατίας** (ανωτέρω) ο Δικαστής κ. Σαββίδης στη σελ. 14 της απόφασης του, εξετάζοντας τον ισχυρισμό πως η κατανομή των θέσεων κατά ειδικότητα από τον Υπουργό Παιδείας είναι παράνομη, είπε πως ο ισχυρισμός αυτός δεν ευσταθεί, γιατί η εξουσία για τέτοια κατανομή παρέχεται στην Αρμόδια Αρχή από το Νόμο. Συμφωνώ με τη θέση αυτή και προσθέτω πως οι πρόνοιες αυτού του Νόμου βρίσκονται σε αρμονία με τους Περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμους του 1969-88 και με το Σύνταγμα.

Η νομοθετική εξουσία με το άρθρο 35Γ εξουσιοδότησε την Αρμόδια Αρχή να κατανέμει θέσεις στις διάφορες ειδικότητες για πλήρωση θέσεων Βοηθών Διευθυντών ανάλογα με τις ανάγκες της υπηρεσίας και μια τέτοια εξουσία του Υπουργού Παιδείας δεν επembeίται με οποιοδήποτε τρόπο στα σχέδια υπηρεσίας για τη θέση, τα οποία παραμένουν αναλλοίωτα για τους υποψηφίους της ειδικότητας που καθορίζεται ανάλογα με τις ανάγκες της υπηρεσίας. Ο καθορισμός ειδικότητας συναρτάται με τις ανάγκες της υπηρεσίας και όχι με τα προσόντα της θέσης. Εξάλλου τα σχέδια υπηρεσίας είναι κανονιστική δευτερογενής νομοθετική πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου που γίνεται κατ' εξουσιοδότηση και για σκοπούς εφαρμογής Νόμου. (Βλ. **Pankyprios Syntechnia Dimosion Ypallilon and Others v. Republic** (1978) 3 C.L.R. 27, **President of the Republic v. House of Representatives** (1986) 3 C.L.R. 1159, **Republic v. Christoudia and Another** (1988) 3(C) C.L.R. 2622). Επομένως και στις δυο περιπτώσεις το δικαίωμα δίδεται από τη νομοθετική εξουσία στη δικαιοδοσία της οποίας εμπίπτει η δημιουργία θέσεων και ο καθορισμός των προσόντων. (Βλ. **President of the Republic v. House of Representatives** (1985) 3 C.L.R. 2127, σελ. 2129)

Έχοντας καταλήξει στην πιο πάνω θέση οδηγούμαι αυτεπάγγελτα και στο συμπέρασμα πως ο αιτητής μια και δεν είχε την ειδικότητα που καθόρισε η Αρμόδια Αρχή, δεν έχει έννομο συμφέρον να προσβάλει την υπό κρίση πράξη, ούτε και να αμφισβητήσει την εγκυρότητά της, δεδομένου ότι οι υποψηφιότητά του δεν ήταν ποτέ έγκυρη λόγω του ότι δεν κατείχε την ειδικότητα στα Δομικά.

Κατά συνέπεια η προσφυγή απορρίπτεται. Δεν επιδικάζονται έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.